



# Jens Carl Moesgård Nielsens prædiken 11. søndag efter trinitatis

**Taler**

Jens Carl Moesgård Nielsen  
Præst

**Dato**

28. august 2022

**Sted**

Herning Kirke  
[radiotransmitteret på P1]

**Omstændigheder****Prædikentekst**

Lukasevangeliet kapitel 7, vers 36-50

**Salmer**

DDS 28: De dybeste lag i mit hjerte

DDS 151: Med sin alabaster-krukke

DDS 396: Min mund og mit hjerte

DDS 494: Kærlighed fra Gud

Forargelsen får frit løb i dag.

*Det kan simpelthen ikke være rigtigt.*

*Det er ganske enkelt for dårligt.*

*Helt ærlig! Det er bare totalt over strengen*

*Det siger vist mere om ham end om hende!*

Og nej – jeg taler ikke om den almindelige samtale i det offentlige rum i Danmark som ofte også har karakter af forargelse! Noget man synes er utroligt dumt. På twitter og Facebook har mange sider ansat moderatører, der luer ud i de værste ukvemsord og verbale overfald og mange tyer til metoder at blokere for dem, de mener er uden for rækkevidde. Forargelsen går ofte begge veje. Man forarges over noget nogen sagde eller gjorde eller mente – og derefter er der mange der forarges over måden den anden blev forarget på!

Men det er ikke tonen og dømmesygen på de sociale medier vi skal fokusere på i dag – for det der sker hjemme hos Simon – den farisæer, der har inviteret Jesus hjem til sig er fyldt med forargelse og domme.

Det er altså også en vild historie – og i al fald springer Jesus ud som en slags normstormer (uden at vi af den grund skal til at diskutere der undervisningstilbud, som var vældig i vælten for nylig og fik sig en ordentlig tur gennem forargelsesmaskinen).

Jesus var notorisk kendt for at bryde normer og overskride grænser. For at indoptage det upassende og grimme eller ødsle og slå ned på forargelsen og dømmesyge i stedet.

Den første forargelse er vel at Jesus tager imod invitationen til at besøge en farisæer. Der var nok dem på Jesu hold – disciplene, der ville mene at det var helt forkert af ham. Farisæerne var jo hans fjender var de ikke? Men Jesus siger ikke på forhånd nej til nogen – han besøger gerne både syndere, toldere spedalske - og farisæere.

*”I har hørt, der er sagt til de gamle, men jeg siger jeg”* går som et mantra gennem evangeliet. Jesus gør det man ikke bør! Og forargelsen mod ham kommer både fra hans modstandere og hans tilhængere.

Han vil have med folk at gøre, der er helt forkert på den. Syndere, toldere, fattige, fremmede, spedalske, dæmonbesatte osv. Dem, der er udstødte, dem, andre frygter, dem, der selv har misbrugt deres magt overfor andre – og altså også de farisæere, som ellers var så kritiske over for ham.

For Jesus vil have med alle at gøre - også dem, der er forkerte, de marginaliserede eller som der lever af at prostituere sig selv.

Det er jo SÅDAN EN der i grunden er dagens hovedskikkelse. En kvinde, der levede i synd – altså en prostitueret, en luder.

Ved Jesu besøg hos Simon står forargelserne i kø for Simon og hans farisæervenner.

Først og fremmest det, at den prostituerede overhovedet kommer ind i farisæerens hus.

Den næste forargelse er at hun græder, så Jesus får våde fødder og at hun tørrer

hans fødder med sit hår, smører dem ind i salve og kysser hans fødder. Det er ret vildt, grænseoverskridende, ekstremt følelsesladet og i al fald en upassende overskridelse af intimsfæren ville vi mene.

Men endnu større er forargelsen over at Jesus lader hende gøre det!

*Hvis den mand var profet ville han vide hvad det var for en slags kvinde, der rører ved ham, at det er en, der lever i synd.*

Sådan tænker Simon, der er oprigtigt forarget og dømmet både kvinden og Jesus med. Han bliver jo selv uren af at have med den urene at gøre.

Her sker der noget magisk i fortællingen. For Jesus mærker Simons modstand og forargelse, men i denne sammenhæng går han ikke hårdt til ham.

Denne farisæer får ikke at vide, at han er en kalket grav, en der sluger kamelen og sier myggen fra eller at han har djævelen til far. Jesus kan jo ofte været meget hård og konfrontatorisk ift. farisæerne, netop fordi at dét Jesus dømmet allerhårdest er når nogen dømmet andre.

*Døm ikke for at du ikke selv skal dømmes,* siger Jesus jo også. Men sådan taler han ikke til Simon – som jo dog har inviteret Jesus og nøjes med at tænke sin forargelse ved sig selv.

*Simon, jeg har noget at sige dig!*

Åbent, imødekommende og kærligt tager Jesus Simon ved hånden og fortæller sin lille lignelse med de to, der får eftergivet deres gæld En 500 og en 50 denarers gæld – og Simon (der er fornuftigt anlagt) mener logisk at ham, der har fået eftergivet mest også vil være den, der elsker ham, der eftergav gælden, mest!

Og her kunne Jesus have tordnet mod Simon for hans forståelse for økonomiske forhold der står i misforhold til hans manglende forståelse for menneskelige forhold, men Jesus siger *Det har du ret i.*

Og så sammenligner Jesus Simon med kvinden. Du har været afmålt, venlig og samtidig dømmende, skeptisk og smålig.

Hun var været i sine følelsers vold, overstrømmende kærlighed og uden forbehold.

Hun elsker meget – du kun lidt – siger han til Simon – og igen – det kan forekomme hårdt, men er jo så sandt som det er sagt. Simon var med sin skepsis, sin forargelse, sine domme ikke særligt fyldt af kærlighed.

Jesus har gemt det mest forargelige til slut! For det virkelig forargelige er at Jesus til slut tilgiver kvinden hendes synder.

Så begynder folk ved bordet at tænke ved sig selv: Hvem er han der endog tilgiver synder. Og tænkte de lidt længere ville deres forargelse bryde ud i lys lue: For det er jo kun Gud, der kan tilgive synder.

Det er det allermest grænseoverskridende Jesus gør her. Han tilgiver hendes synd og sender hende bort med fred!

Før prædikenen sang vi en salme – Med sin alabasterkrukke - oprindeligt skrevet af en græsk nonne Kassia omkring år 800. I Lukas-evangeliet siger kvinden ingenting, men i salmen her får hun (og Kassia) ordet: *O Marias søn du bolde, døm mig ej med læber kolde, skjul mig i din kærlighed* synger hun.

Forfatteren Kassia blev nonne, men kunne ifølge legenden være blevet kejserinde. Men da kejseren talte med hende og i den forbindelse sagde: Det var gennem kvinden at alt ondt kom (altså gennem Eva, der lokkede Adam) – svarede Kassia: Også alt godt kom gennem en kvinde: (Maria, der fødte Jesus). Kejseren blev forarget – ville ikke have en kvinde, der svarede ham igen.

Lad os være åbne for kærlighedens grænsesprængende forargelse! Kærlighed bryder grænser og sprænger de skel og mure og normer, som vi tror er de vigtigste.

*Simon* siger Jesus *Jeg har noget at fortælle dig*. Og han siger det også til os: Simon! Tro på at du er elsket meget – tro på at intet kan skille dig fra Guds kærlighed. Vov da selv at elske og se på dit medmenneske med kærlighedens øjne.

**Kilde**

Manuskript modtaget fra taler

**Kildetype**

Digitalt manuskript

**Tags**

11. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

**URI**

<https://www.dansketaler.dk/tale/jens-carl-moesgaard-nielsens-praediken-11-soendag-e-trinitatis-2022>